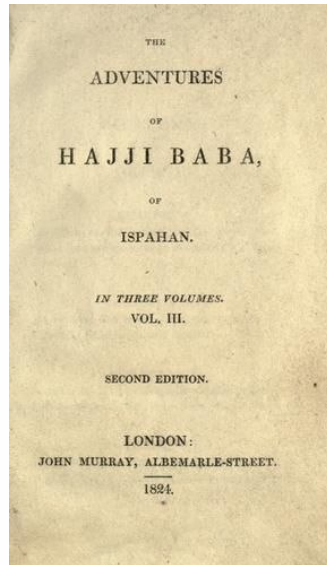

بەسەرھاتی کچە ئیزیدیە کە ی کتیی «حاجی بابای ئەسفەهانی»

کورد لە پوانگە ی کولتووری سیاسی ئێرانیەکانەو

بەهار عەلیمورادی

١٦ ی ئۆکتۆبەری ٢٠٢٦ و تار

بژاردە ی و تار:

لە کولتووری سیاسی ئێراندا، کورد و پینگە ی کورد خاوەن چیرۆکی تایبەت بە خۆیەتی کە شیاوی ئەوەیە لە پەهەندی جیاوازی پوون بکریتهو. لەم چیرۆکەدا، هەندی جار کورد وەک بەشیکی دانەبڕاو لە کەلتوور و میژووی ئێران ناسراوە کە ئاری پەگەز و ئێرانیی پەسەنە و زۆر جاریش وەک گیرەشیوین، یاغی، داردەستە ی بیگانه و بەتایبەت جوداییخواز و تیکدەر باس کراوە و ناسینراوە.

مه به سستی سهره کیی ئەم وتاره ئەوهیه که شوین و پیگهی کورد له کولتووری سیاسی ئێراندا
پوون بکاتهوه و هاوکات کولتووری سیاسی ئێران له زاری کچه کوردیکی ئیزیدی وهک
به شیک له ههقیقهتی ئەم چیرۆکه لیک بداتهوه.

له روانگهی کچه ئیزیدییه که، کورد له کولتووری سیاسی ئێراندا شیاوی له نیوبردن و
حهپسکردن و بهتایبهت بهکارهینانی وهکوو که رهستهیه و له بهرامبه ریشدا کولتووری
سیاسی ئێرانی شتیک جگه له درۆ و دهلهسه و خیانهتکردن نییه و لهم رهههندهوه، شیاوی
که مترین متمانه نییه.

ئەم وتاره به شیوازیکی وهسفی - شیکاری دهیهویتی باس له کولتووری سیاسی ئێرانییهکان
و پیگهی کورد له کولتوورهدا به گهراوهیهی بو گێراوهیهی کچه ئیزیدییه که به پیتی گوزارشتی
کتیبی حاجی بابای ئەسفهانیه بکات.

وشه سهرهکییهکان:

کولتووری سیاسی ئێران، کچی ئیزیدی، حاجی بابای ئەسفهانیه، درۆ و خیانهت

سهروتار:

کتیبی به سهرهاتی حاجی بابای ئەسفهانیه، بابتهیکی رهخنه گراوه و تهزئامیزی دوخی ئێرانی
سهردهمی فهتخ عهلی شای قاجاره (۱۸۳۴-۱۷۷۲) که به ناوهکانی «ژیانی حاجی بابای
ئەسفهانیه»، «حاجی بابا له ئەسفهان»، «پرووداوهکانی ژیا نی حاجی بابای ئەسفهان» و
ههروهها «ژیانی حاجی بابا» ناسراوه. نووسهری ئەم کتیبه «جهیمس موریه» ی ئینگلیزییه.
کتیبه که به زمانی ئینگلیزی نووسراوه و دواتر کراوه به فهرهنگی و له لایه «میرزا حهیب

ئەسفەھان» یشەوہ لە فەرەنسییەوہ کراوہ بە فارسی و وەک شاکاریکی وەرگیران بۆ سەر
زمانی فارسی ناوبانگی دەرکردووە.

سەبارەت بە نووسەر و مەبەستی نووسینی ئەم کتیبە، مشتومڕی زۆر کراوە. نووسەری
کتیبەکە واتە جەیمس مۆریە لە سەردەمی فەتح عەلی شای قاجاردا نزیکەی شەش ساڵ
ئەندامی سەفارەتخانەی بەریتانیا لە ئێران بووە. وا دیارە شانەشانی میسیۆنەرە سیاسییەکان
سەرقالی چاودێری ئەنتروپۆلۆژیکی ڕەفتار و ھەڵسوکەوتی خەلکی ئێران بووە و بە
کەلکۆەرگرتن لەو زانیارییە بەرفراوانەی کە لە بارەی دۆخی ئێران و بارودۆخی کۆلتووری
و کۆمەڵایەتی ئێرانییەکان بەدەستی ھێنابوو، چیرۆکیکی ڕەخنەگرانە لە شیوہی تەزدا
نووسیوە.

ئەم کتیبە لە ساڵی ١٨٢٤ لە لێدەن بۆ کراوەتەوہ. شارەزایی جەیمس مۆریە لە وەسفکردن
و وردبینی وردەکارییەکانی کۆمەڵگای ئێرانی لەو سەردەمەدا ئەو گریمانەییە خستۆتە
ئاراوە کە ئەم کتیبە لەلایەن ئەووە نەنووسراوە، بەلکوو پێ دەچیت وەرگیرانی دەقیکی
فارسی بیت یان گیرانەوہی دەقەکە ھی کەسیکی ئێرانی بیت. خودی مۆریە لە پیشەکی
کتیبەکەدا ئاماژە بەم خالە دەدات کە دەستنووسیک کە چیرۆکی حاجی بابای تیدا بووە
کەوتوووە بەردەستی و بە مەبەستی تیگەیشتن لە بارودۆخ و داب و نەرتی ئێرانییەکان
چاپی کردووە.(جوادی، ١٣٤٣: ١٠٢٦-١٠٣٣) و ھەر لەم بارەوہ مۆجتەبا مینووییش لەو
باوەڕەدایە کە مۆریە ناتوانیت نووسەری ڕەسەنی حاجی بابا بیت.(مینویی، ١٣٨٣: ٢٩٧)

بەلام لە بەرامبەر دا نووسەری بەناوبانگی ئێرانی، سەید محەمەد عەلی جەمال زادە، کە
ھەزیکە تاییبەتی بە کتیبەکە حاجی بابا و وەرگیرانە فارسییەکە ھەبووە و لیکۆلینەوہ و
تێرمانیکی زۆری لەسەر کردووە، پێی وایە نووسەری کتیبەکە جگە لە جەیمس مۆریە
کەسیکی تر نییە و ئاماژە بە چەند ھۆکاریک بۆ سەلماندنی ئیدیعاکە و پوچەلکردنەوہی
بۆچوونەکانی کەسانی وەک مینوویی دەکات (جەمالزادە، ١٣٧٨ : ٥٩٨-٥٩٩).

به گشتی سه بارهت بهم کتیه دوو را و بوچوونی جیاواز له ئیراندا سهریان هه لدا. هه ندی کهس وهک مینوویی و کامشاد پییان وایه ئه م کتیه سووکایه تی به ئیران و کولتووری ئیرانی و ئیرانییه کان دهکات و له بهرامبهردا که سانیکي دیکه وهکو جه مالزاده پییان وایه ئه م بوچوونه دروست نییه و ده بیته وهک شاکاریک به تاییه تی له بواری وهرگیژاندا سهیر بکریته.

ناوه پوکی کتیه که:

ناوه پوکی کتیه که ی حاجی بابا به سه رهاتی کوپه ده لاکیکی خه لکی ئه سفه هانه که هه زی به شیعیر و ئه ده ب و هاوکات که سابهت و پاړه دهره یانه. هه ر به م بو نه وه، له ته مه نی گه نجیه تیدا ده چیه خزمه تی بازرگانیکي تورک و له کاتی زیاره تکردنی له شاری مه شهه د له لایه ن تورکمانه کانه وه به دیل ده گیریت و پاش ماوه یه ک مانه وه له لای ئه وان، به فرت و فیل خوی له چنگیان رزگار دهکات و گه شت بو زور شاری ئه و سه رده مه ی ئیران و عوسمانی دهکات و سه رقالی کار و پیشه ی جوړاو جوړی وهکو و فروشتنی ئاو له مه شهه د ده بیته. (اصفهانی، ۱۳۷۹: ۱۲۹-۱۷)

دواچار حاجی بابا پاش گه شتیکی زور و به رفراوان ریگه ی خوی بو باره گای قاجار ده دوزیته وه و راپورتیک له سه ر گه نده لئی ئیداری و بارودوخی کو مه لایه تی و سیاسیی ئه و سه رده مه ی ئیران پیشکه شی باره گای شاهانه ی قاجار دهکات. نو سه ر ئه م راپورته تیکه ل به نوکته و ته نزی سهیر و سه مه ره دهکات و به وردی و راشکاوانه باس له هه ژاریی ئه ده بیاتی ناو کو مه لگا، لاوازی و ئاست نزمی ئه خلاق ی چین و تویره جیاوازه کانی کو مه لگا، گه نده لی و به رتیل وه گرتن و باج سه ندنی بی بنه مای بهرپرسان و فیلی سیاسه تمه داران و به تاییه تی نه ریتی درو و ده له سه و دوو پروویی دهکات و فره جاریش بی به زه بییانه گالته به ئه خلاق و هه لومه رچی ئیرانییه کانی ئه و سه رده مه دهکات و له م پرووه وه له سووکایه تییکردن به چینه جیا جیا کانی کو مه لگای ئیران خوی نه پاراستو وه. (اصفهانی، ۱۳۷۹: ۳۶۵-۲۲۹)

ره خنه کانی ئه ونده قورس و زبر و به واتایه ک تال و راشکاوانه ن که نو سه ری کتیه که به

به دخواز و دژ بهر و دوژمنی سهر و سه مه ره ی ئیران و ئیرانییه کان داده نریت (آشتیانی، ۱۳۲۳: ۴۶-۴۷) و ته نانهت هه ندی جاریش وهک که سیکی دژه ئیرانی ناو ده بریت و به وه تاوانبار ده کریت که به ته واوه تی که سیکی دژه ئیران و ئیرانییه کان. (مینوی: ۲۸۳)

به لام نووسهر له پیشه کی کتییکی دیکه دا به ناوی «سهرگه رمییه کانی حاجی بابا ئه سفه هانی له ئینگلته را» مه بهستی سهره کی خوی له م ره خنه گرته وهک روونکردنه وه و باسکردنی جیاوازی روژئاواایییه کان و ئیرانییه کان و نه ریتی ئیرانی و بیانی وه سف ده کات. (جوادی ۲۵-۲۶) به واتایه کی تر، نووسهر دهیه ویت ئه وه روون بکاته وه که که مترین رقی له ئیرانییه کان نییه و ته نها مه بهستی ئه وه بووه جیاوازی کولتووری روژئاوا و روژه لات روون بکاته وه. سهره پای روونکردنه وه نووسهر له م کتیه واته له کتیی «سهرگه رمییه کانی حاجی بابا ئه سفه هانی» دا، ژماره یهک نووسهری ئیرانی پای جیاواز و پیچه وانه یان هیه. بو وینه، حهیده ری جه وادی پی وایه مؤریه له گه ئیرانییه کان نامیهره بان بووه و هوکاری ئه مه ش ده گه ریته وه بو پرسی دوژمنایه تی ئیسلام. چونکه مؤریه به تاییه ت برپای پته وی به ئایینی مه سیحیه ت و نه فره تی له ئیسلام هه بووه. (هه مان: ۱۷)

به گشتی، سهره پای زمانی تال و پر له سووکایه تی راشکاوانه ی ئه م کتیه به ئیرانییه کان و تاوانبارکردنی نووسهره که ی به دژه ئیرانی بوونی، زمانی پازاوه و سهرنجراکیشی وه رگیر و باسکردنی وهک شاکاریکی ته رجومه ی زمانی فارسی وای کردووه که خوینه ر و لایه نگری زوری هه بیت. هه ر به م بوئه وه، مینووی نووسهری به ناوبانگی ئیرانی، سهره پای هه ندی ره خنه ی توند له نووسهری ئه م به ره مه، ده نووسیت: «دوای وه رگیرانی چوارینه کانی خه یام، ره نگبی هه چ کتییکی ئینگلیزی به ئه ندازه ی «چیرۆکی حاجی بابا ئه سفه هانی»، ئیران و ئیرانییه کانی نه هیئابیه ته بهر چاوی ئه وروپییه کان... ئه گه ر نه تخویندووه ته وه دلنیا به له خویندنه وه ی و ئه گه ر هه تبیت، شایه نی ئه وه یه جاریکی تر بیخوینیه ته وه». (مینوی، ۱۳۸۳: ۲۸۳)

ئەوھش لە بیر نەکریت چیرۆکی کچە ئیزیدییهکی بە دیل گیراو ئاماژەکانی بە کولتووری ئێرانیهکان وەک بەشیک لە نوکتە و پەخنە دژ بە ئێرانیهکان دیتە ئەژمار. بەشی پەخنە لە کولتووری سیاسی ئێرانیهکان و پوانگەیان بەرامبەر بە کورد لە زمانی کچە کوردیکی ئیزیدی بە ناوی زەینەب شیاوی وردبوونەو و سەرنجی تایبەتە و ئەم توێژینەوێە بەو مەبەستە نووسراوە.

بۆیە وا پێویستە کە لەپێناو شارەزاییی باشتەری خوێنەر لە ناوەرۆکی بابەتە کە ئاماژەیهکی خێرا بە چیرۆکی کچە ئیزیدییهکە بەپێی گێڕانەوێ کتیبی حاجی بابای ئەسفەهانی بکریت.

چیرۆکی کچە ئیزیدییهکە:

پاش گەشتی حاجی بابا و بە دیل گیران و ئازادبوونی و گەشتی مەشھەد و گەڕانەوێ بۆ تاران، لە بەشی بیست و چوارەمی کتیبەکە و لە ژێر ناوونیشان «دیداری حاجی بابا لە گەڵ زەینەب و بەرسەهاتی زەینەب»، بۆ یەکەمجار چیرۆکی ئەم کچە دەست پێ دەکات کە بەشی زۆری کتیبەکە لەخۆ دەگرێت.

حاجی بابا لە مالی «حەکیم» یکی شاری تاران، ژنیک بە ناوی «زەینەب» دەبینیت کە نەک یەک دل بەلکوو سەد دل عاشقی دەبیت و بەم ھۆیەو ھەول دەدات جاریکی دیکە ببینیت و لەم بارەو ھەلیکی دیکە بۆ دەرخیست.

پاش دیداریکی دوو کەسی لە سەربانی مالی حەکیم، زەینەب ئاوەھا خۆی بە حاجی بابا دەناسینیت: «بە زاری موبارەکی خۆی گوتی: کە من کچی شیخیکی کوردم. لە منداڵیدا بە ھەموو سامان و بنەمالەو ھەل لایەن ئێرانیهکانەو بە دیل گیراین، دواتر بە وردی باسی ئەو دەکەم چۆن بە دیل گیراین و چۆن کە وەتمە بەردەستی حەکیم و ئێستە کە نێزەو ئەوم». (حاجی بابای ئەسفەهانی، ۱۳۵۴: ۲۲۳)

هەر لەم دیدارەدا باس لە خاتوونی یەكەمی مائی حەكیم دەكات كە چۆن پۆژانە جنتوبارانى دەكات، ئازارى دەدات، تۆمەتى بۆ هەڵدەبەستیت، لە سەگ كەمتری دەزانیت و بە بەچكەى شەیتان ناوی دەبات؛ لەم بارەو دەلیت: «سەرجهمی كەسانى ئەم ماله، گالتهم پى دەكەن؛ كەس منى خۆش ناویت؛ جەرگم برپاوه و كەمی نەماوه لە ئازار و غەمدا هیلەك بم؛ من وەك كچی شەیتان ناو دەبەن، چونكە كۆردم و بە من دەلێن یەزیدی. لە حالێكدا من ئیزیدیم. راستە من لە شەیتان دەترسم و كى هەیه لە شەیتان نەترسیت، بەلام كچە شەیتان نیم. گەر ئەم كچە لە چیاكانى كۆردستان دەكەوتە بەردەستى من، ئەوجار پيشانم دەدا كچە كۆرد یانى چى؟ و كچە شەیتان دەتوانیت چى بكات. (هەمان، ۲۳۴: ۱۳۵۴)

زەینەب لە درێژەى چیرۆكى خۆى باس لەو دەكات كە خاتوونی ماله كە لە حەرەمسەرای پاشایەتى بە ھۆى بەدروشتى و كارى خراپەو دەركراوه و حەكیمیش پیاویكى سست و نەفسنزمە. ئاماژە بەو دەكات كە لەبەر ئەو دەلى حەكیم تەنیا حەزى بەو، ئیتر خانمى ماله كە ھاواری لى ھەستاوه و بەردەوام بیانووى لى دەگریت و تۆمەتى بۆ دروست دەكات و ڕق و كینەى سەیر و سەمەرەى لى ھەلگرتوو. (هەمان، ۲۳۵)

لە بەشى دواتر واتە بەشى بیست و پینجەم، حاجى بابا باس لە ژوانى خۆى لە گەل زەینەب و سەلیقەى زەینەب و جوانى و ھونەرەكانى دەكات و سەرسامى خۆى لە بەرامبەر جوانى و ژیری و ھونەر و مالداری ناشاریتەو. لە بەشى بیست و شەشەمیشدا، لە زمانى زەینەبەو، باشتەر ئەم كچە ئیزیدیە دەناسینیت و لەم بارەو دەلیت: «من كچی ئوغۆز ئاغا، شیخیكى ناودارى كۆردستانم، نازانم دایكە كێیە... ئیمە لە ژێر دەسەلاتى والى بەغدادا بووین كە سەر بە دەسەلاتى عوسمانیە. عەشیرەتى ئیمە ھەموو سوارچاك بوون و لە ئەسپسواری و ئەسپداریدا بژیوینە بوون». (هەمان: ۲۴۹)

زەینەب دواوەدوای ناساندنى خۆى و عەشیرەتەكەى باس لە پووداویك دەكات كە دەبیتە ھۆى تەفروتونا بوونی عەشیرەتەكەى و بە دیلگیرانى. لە درێژەى چیرۆكەكەى باس لەو

دەكەت كە عەشیرەتەكەى بە سەرۆكایەتیی بابی، پۆژیک هیرشیان کردوووتە سەر عەشیرەتی «وهابی» و پاش کۆشتنی کۆری شیخی عەشیرەتەكە، ئەسپی سەرۆکی عەشیرەتەكە كە ماینکی بەناوبانگ و گرانبەها بوو، لە گەل خۆیان وەك غەنیمەت دەبەنە هەوارگەیان. پاش ماوەیەك، نوێنەری والیی بەغداد دیت بۆ هەوارگەكە و داوای گەراندهووی ئەسپەكە دەكەت، بەلام بابی زەینب بە پیاوی والی دەلیت، شتیك بە ناوی ئەسپ لەئارادا نییە و ئیمە ئەسپی كەسمان نەهیناوه؛ عەشیرەتی وەهابی خەریکی درۆودەلەسەن و بە دلنایییەوه بوختان دەكەن. (هەمان: ۲۵۲-۲۴۹)

پاش پێداگریی زۆری نوێنەری حوكمپانی بەغداد، بابی زەینب ناچار دەبیەت دان بە هینانی ئەسپەكەدا بنیت و باج و بەرتیل پیشكەشی بكەت بۆ ئەوێ واز بهینیت و هاوكات حاكمی بەغدادیش رازی بكەت. بابی زەینب بەم شیوازە، نوێنەری حاكم بە رەزامەندییەوه دەگەرینیتەوه. پاش گەرانەووی پیاوی حاكم، عەشیرەتەكە كۆ دەكەتەوه و رایدەگەیهنیت: «سەرەرای ئەوێ دەمێكە بە دل و گیان خزمەتی تورك دەكەین، وا دیارە بیانوویمان دەست كەوتوووە و بەم ئاسانییە ئێتر وازمان لی ناھین؛ بە دلنایییەوه بەم زووانە هیرش دەكەنە سەرمان و تالانمان دەكەن. باشتر ئەوێ بەرەو سنووری ئێران بەرێ بکەوین: ئەوێش بزانن ئیمە لە بنەرەتەدا خەلكی ئێرانین و ئێرانین؛ ئیمە بەرەو خاکی خۆمان و بابوباپیرانمان دەگەرینیتەوه». (هەمان: ۲۵۵)

بابی زەینب كەسێك رەوانەى لای حاكمی كرماشان دەكەت بۆ ئەوێ وەك نوێنەری پاشای ئێران لەم بربیارە، واتە بربیری گەرانەووی عەشیرەتەكەیان بۆ سەر خاکی بابوباپیرانیان ئاگاداری بكەتەوه. نوێنەری پاشای ئێران لە كرماشان پیشوازییان لی دەكەت و متمانەیان پێ دەدات كە بە خۆشحالییەوه چاوەرپێی گەرانەوویان دەكەت و دلنایان دەكەتەوه كە لە پەناى پاشای ئێراندا لەوپەری باشیدا دەژین و نابیت نێگەرانی هیچ شتیك بن. بابی زەینب متمانە بە بەلێنەكانی حوكمپانی كرماشان دەكەت و دەست بە ئامادەكارییەكانی گەرانەوه بۆ ئێران

دەكات، بەلام مامى بابى كە كەسىكى بە تەمەن و بە ئەزموون بوو و ھاوكات ساردى و گەرمى پوژگارى چىشتبوو، بە بىرھىنانەوھى ژمارەيەك پووداوى سەردەمى نادرشا، نىگەرانيى خوى دەردەبريت و راشكاوانە رايدەگەينيت كە متمانە بەو بەلئىنە ناكات و دەلئيت دلىا بن، ئەمان لە توركەكان خراپترن. (ھەمان: ۲۵۶)

سەرەپاي ئاموژگارى و موچياري و دەربريني ناپەزايەتتى مامى بابى زەينەب كە پىداگريى زور دەكات بو ئەوھى متمانە نەكەن و فريوى درو و دەلەسەى ئيرانييەكان نەخون، بابى زەينەب وەك سەرۆكى عەشیرەت برپاري كوتايى دەدات و فەرمانى سەفەر و كوچ بەرەو سنوورەكانى ئيران دەدات.

پاش چەند روژ سەفەر، دەگەنە لای ئيرانييەكان و چاوهرپى ديارىکردنى شويىنى نوئ لە لايەن حاکمى کرماشانەو دەبن، بەلام سەر لە بەيانى ھەر ئەو روژە لە ناکاودا لەشكرى ئيرانييەكان لە خورا گەماروى دەدات و پاش ئەوھى بابى، پووبەرەوى دەبيتەوھ و چەندىن سەربازى ئيرانى لەنيو دەبات، دەرەنجام بە ديل دەگرييت و بەوپەرى بيەزەيى و لە ژير ئەشكەنجەي سەير و سەمەرەى نامروڤانەدا دەكوژرييت و سەرچەمى عەشیرەتەكەشى تالان دەكرييت و كچ و ژنەكان بە كەنیزەكى دەبرين و بەم شيوازە، زەينەبیش وەك كەنیزە دەبريت و دەفروشت و دەبيتە بەشى حەكيم. (ھەمان: ۲۵۸-۲۵۶)

زەينەب لە كاتى گيپانەوھى ئەم پووداودا، لە ناکاو بانگ بەرز دەكاتەوھ و دەلئيت: «پوژ كە پووناك بوو، ئيتەر زانيمان ئەمان دوژمنى سەرەككى ئيمەن». (ھەمان: ۲۵۸) زەينەبى ئيزيدى لەم كاتەدا كە دەيەويت چيروكى بە كەنیزە كراني باس بكات، حەكيم دەگاتەوھ مال و بە ناچارى و بە دزيیەوھ پوو لە ژوورەكەى دەكات.

لە بەشەكانى ديكەدا، حاجى بابا، دريژە بە چيروكى زەينەب دەدات كە لەوھى خوى شارەدبوو، لای حەكيم گومان دروست ببوو. بەم بۆنەوھ حەپس دەكرييت و دواتر حەكيم، وەك

دەملووسى بۇ پاشاي ئىران، مېواندارى دەكات و خوانىكى شاهانەى بۇ ساز دەكات. لەم ماوەیەدا چى كاسبى كردووه و مالى حەرامى كۆ كردووه تەو، هەمووى خەرجى مېوانىيەكە دەكات و پاش خواردن، حەكىم بەوپەرى نەفسنزمىيەو شا دەباتە ژوورى ژنەكانى كە لە فارسیدا پىي دەلین «ئەندەروون» و لەم كاتەدا، پادشا زەینەب دەبىنیت و عاشقى دەبیت و لە بەشى سیهەمى كىتیبەكەدا، چىرۆكى گەپانەوہى شا بۇ كۆشك و دواتر داواكردى زەینەب لە حەكىم باس دەكات، كە ئەویش بەوپەرى نارەزايەتى ناچار دەبیت زەینەب پىشكەشى پادشا بكات و بە دەستى خۆى بىباتە حەرەمسەراى شاھى. (هەمان: ۳۰۲-۲۵۸)

لە دريژەدا، وىپراى باسكردى لە دامەزراندنى حەكىم و حاجى بابا لە بارەگا و دەربارى پاشايەتى بۇ خزمەتكردى پادشا و بەردەوامى چاوەپوانى حاجى بابا لە حەرەمسەرا بۇ دىتنى دووبارەى زەینەب، لە ناكاودا جارێكى دىكە باس لە زەینەب دەكریت. حاجى بابا باس لەو دەكات، لە پۆژيكا كە سەرقالى كاروبارى بارەگا بوو و لە بىرى زەینەبىش دابوو، لە ناكاودا هەوال دەگاتە سەرچەم كەسانى حەرەمسەرا و بارەگای شاهانە كە گوايە زەینەب دووگيان بوو... پاشاش بەم بۆنەو زۆر توورپە و بە تەواوەتى هار بوو، هەرەشە لە زەوى و ئاسمان دەكات و بە شوین ئەو كەسەن زەینەبى دووگيان كردووه... حەكىم ترس دايدەگریت... لە پرەدا هەوالى ئەوہش لە حەرەمسەرا و بارەگای شادا بلاو دەبیتەو كە پاشا ئەمرى كردووه زەینەب لە سەربانى كۆشكەكە بخەنە خوارەو. بەم جۆرە و بە مەرگی دلتەزىنى زەینەب، چىرۆكى كچە ئىزىدىيەكە كۆتايى دىت. (هەمان: ۳۰۲-۳۳۹)

گەرچى حاجى بابا، چىرۆكى بە دىلگىرانى كچە ئىزىدىيەك دەگىریتەو، بەلام هاوكات وەك ناوەرۆكى سەرەكىي بەرھەمەكەى، دەيەویت بە زمانى نوكتە و تەنز هەندى لايەنى دىكە لە تايبەتمەندىيەكانى كولتورى سياسى و كۆمەلایەتیی خەلكى ئىران و بە واتايەك ئىرانىيەكان باس بكات.

به پشتبەستن به چیرۆکی زەینەب دەکریت ئاماژە به چەندین تاییه‌تمەندی کولتووری سیاسی ئێرانییه‌کان بکریت و هاوکات روانگهی ئێرانییه‌کان سه‌بارەت به کورد ڤوون بکریتەوه.

گرنگترین تاییه‌تمەندییه‌کانی کولتووری سیاسی ئێرانییه‌کان له گێڕانه‌وه‌ی زەینەبی ئیزیدیدا:
درو و ده‌له‌سه و خیانه‌ت:

زەینەب له کاتی باسکردن له ڤاوبۆچوونی مامی بابی له کاتی ڤاویژ بو ڤه‌نا‌بردن به ئێرانییه‌کان له ترسی هه‌ڤه‌شه و هیرشی تورکه‌کان پاش ڤووداوی عه‌شیره‌تی وه‌هابی، ئاماژە به دوو خالی «درو» و «خیانه‌ت» ده‌کات که ده‌کریت وه‌ک دوو تاییه‌تمەندی سه‌ره‌کی کولتووری سیاسی ئێرانییه‌کان ناو ببریت:

«ئهی خزمان و دوستان، متمانه به ئێرانییه‌کان مه‌که‌ن، که وه‌فایان نییه. چه‌ک و که‌ره‌سته‌ی شه‌ریان درو و خیانه‌ته؛ به هیچ و بی‌هوده خه‌لک ده‌خه‌نه داوه‌وه. هه‌رچه‌نده تو هه‌ول به‌دیت بو به‌رزکردنه‌وه و ئاوه‌دانکه‌ردنه‌وه‌ی ولاته‌که‌یان، ئه‌وان بو وێران‌بوونی تو هه‌ول ده‌ده‌ن. درو، نه‌خو‌شیی نه‌ته‌وه‌یی عه‌یبه‌ی سرشت و به‌شیک له بوونیانه. سویند شایه‌تییه‌کی گه‌وره‌یه بو ئه‌م مانایه. مه‌گه‌ر سویندخواره‌کانیان نابین؟ چ پێویسته‌که هه‌یه سویند بخۆین بو ئه‌وه‌ی ڤاستی بلێین؟ به ژیا‌نی تو، به ژیا‌نی خو‌م، به مه‌رگی منداله‌کانم، به ڤو‌حی دایک و باوکم، به سه‌ری پاشا، به عه‌بای پاشا، به مه‌رگی تو... به پێغه‌مبه‌ر، به قورئان، به حه‌سه‌ن... به کور‌تی له ڤو‌ح و ژیا‌نی مردوو و زیندوو‌ه‌کانه‌وه بگه‌ره تا چاو و ڤیش و سمی‌لی موباره‌ک، سویند ده‌خو‌ن و هه‌موو شتی‌ک وه‌ک به‌لگه به‌کار ده‌هێنن بو ئه‌وه‌ی درو‌کانیان بسه‌لمێنن». (موریه، ۱۳۷۹: ۱۲۶)

له‌م روانگه‌یه‌وه، درو‌کردن، پێداگری له سه‌ر درو له ری‌گه‌ی سویندخواره‌نه‌وه و هه‌روه‌ها خیانه‌تکردن له بواری سیاسیدا، له ڤیزی به‌رچاو‌ترین تاییه‌تمەندییه‌کانی کولتووری سیاسی

ئىرانىيەكانە. لەم بارەو، زەينەب لە زمانى مامى بابىيەو و ھەروەھا ڕەفتار و کردارى ھۆكمپرانی كرماشان كە سەرەپای ئەوێ عەشیرەتەكەيان پەنا دەدات و دڵنیايان دەكاتەو، لە پەناى پاشای ئىران، بەرەبەيان، گەمارۆ دەدرين و سەرچەمیان دەکوژين و بە كەنیزە دەبرين و تالان دەكرين، بە سەرراخەتەو دەلييت، درۆ كردن و خيانەت كردن، دوو تايبەتمەندى سەرەكى كۆلتوورى ئىرانىيەكانە و نابيت «متمانە بە ئىرانىيەكان» بكریت، چونكە «وەفایان نىيە، چەك و كەرەستەى شەپيان درۆ و خيانەتە». بەم واتايە ئەزموونى مامى بابى زەينەب وەك ئەزموونىكى چەندىن سەد سالى ژيانى كورد و ئەوان باس لەو دەكات كە ئىرانىيەكان بەردەوام خەرىكى درۆ و دەلەسەن و بەم بۆنەو سويندى زۆر دەخۆن بۆ ئەوێ درۆكانيان بشارنەو. لەم ڕووەو نابيت قەت بڕوا بە بەلین و وەفایان بكریت و ئەساسەن سیاسەتى ئەوان لە سەر بنەماى درۆ كردن و سويندخواردن و خيانەت كردن بنیات نراو و بە واتايەك درۆ و خيانەت بوونەتە بەشێكى سەرەكى و جيانەكراو لەم كۆلتوورە و لێرەو دەكریت وەك دوو تايبەتمەندى سەرەكى كۆلتوورى سياسى ئىرانىيەكان وەسف و پێناسە بكرين.

كورد لە ڕوانگەى سياسى ئىرانىيەكانەو:

بابى زەينەب لە بەردەم عەشیرەتەكە، پاش ھەمان ڕووداوى عەشیرەتى «وەھابى»، ڕاشكاوانە و بەو پەرى راستگويى و دڵپاكىيەو باس لەو دەكات كە ڕەگ و ڕيشەى كورد، ئىرانىيە و دوابەدواى ئەوێ تووشى كيشە و ھەرەشە بوونە، بۆ خاكى باب و پاپىرانى خۆيان دەگەڕێنەو، بەلام ھەر لە گەڕانەویدا و پاش يەك شەو، ھێرشيان دەكریتە سەر و تەفروتونا دەكرين و لەم ڕووەو زەينەب پاش گىڕانەوێ ئەم ڕووداوە بە ڕاشكاوى دەلييت: «دوژمنى سەرەكى ئىمە ئەمان».

لێرەو ڕەسىار ئەوێ: لە ڕوانگەى ئىرانىيەكانەو و بەتايبەتى لە ڕوانگەى سياسى ئىرانىيەكانەو، كورد كين كە ئاوەھا شياوى لەنۆبەردن، سەرەپای ئەوێ كە بە زمانى خۆيان باس لەو دەكەن خەلكى ڕەسەنى ئىران و بە ڕەگ و ڕيشە ئىرانىيەكان؟

وهلامی ئەم پرسیاره دهكریت له زمانی «زهینهب» و «حهكیم»هوه بیستریت. به واتایهکی دیکه، دهكریت له گیرانهوهی زهینهبهوه کورد له روانگهی سیاسی ئێرانییهکانهوه باس بكریت که لیڤه دا ئاماژهی پی دهدریت¹.

کورد بهشیک له خودی بنه مایی و سروشتی کولتووری سیاسی ئێرانییهکان نییه:

«ئیدیعاکی بهلامهوه ساختهکارانه بوو. دانی بهوه دا نا که پیشهکهی له چهند وشهیهکی بیمانا پیک دیت... بهلام به سهراحهتهوه گوتی: بهو پێیهی نهخۆشهکانم موسلمانێ کورد و تورکن، هیچ ترسیکم نییه لهوهی رهوانهیی ئەو دنیایان دهکهم (دهیانکوژم).» (مۆریه، ۱۳۷۹: ۱۰)

«من وهک ناپاک و ناموسلمان و بیدين ناو دهبن..... سهرحه می کهسانی ئەم ماله، گالته م پی دهکهن، کهس منی خۆش ناویت، جهرگم براره و کهمی نهماوه له ئازار و غهدا هیلاک بم، من وهک کچی شهیتان ناو دهبن، چونکه کوردم و به من دهلێن یهزیدی، له حالیکدا من ئیزیدیم، راسته من له شهیتان دهترسم و کئ ههیه له شهیتان نهترسیت، بهلام کچه شهیتان نیم. (هه مان، ۱۳۵۴: ۲۳۴)

کاتیک حاجی بابا له حهکیم سهبارهت به پیشه و کاری دهپرسیت و ئاگاداری ئەوه دهیت کهترین شارهبازی له بواری تهبابهت و پزشکیا نییه، لێی دهپرسیت له ئەنجامی کارهکهت نیگهران نیت، ناترسیت؟ ئەویش له وهلامدا و بهوپهڕی بێشهرمیهوه دهلیت: «بهو پێیهی نهخۆشهکانم موسلمانێ کورد و تورکن، هیچ ترسیکم نییه لهوهی رهوانهیی ئەو دنیایان دهکهم (دهیانکوژم).» (مۆریه، ۱۳۷۹: ۱۰)

لهم بارهوه دهكریت باس لهو راستیهی بكریت که گهرچی ئەمه قسهی حهکیمیکی ئێرانییه و تهنانهت بانگهشهی ئەوهش بكریت فری به سیاسهتهوه نییه، بهلام هاوکات ئەوهش له بیر

¹ ئەوهش لهبیر نهكریت. دهكریت ئەم روانگهیه سههرای کورتبوونی وهک سههرتا و دهسپیکي باسپیکي جدی واته روونکردنهوهی کورد له روانگهی سیاسهتی ئێرانییهکانهوه پهڕه ی پی بدریت و گفتوگۆی بهربلاو و زانستی لهسه ر بكریت.

نه‌کریت ئەم حەکیمە جیا لەوەی بەشیک لە بارگەى شاهانەى ئێرانە، لێره‌دا واتە لەم بەرھەمەدا، نوێنەری کولتووری سیاسیی ئێرانییەکانە و باس لە پوانگەى سیاسیی ئەوان دەکات. لەم ڕووەوە کورد بەشیک لەم کولتوورە نییە و دەبێت لە نۆی بچیت و تەنانەت لەم کولتوورەدا بڕوا بە لە نیۆبەردنی فیزیکی و جەستەیی کورد لە ئارادایە.

جیا لەمەش، لەو سەرەدەمەوە واتە لە سەرەدەمی سەفەوی کە ئێرانییەکان بە زەه‌ری شمشیر و خەنجەری شا ئیسماعیل و قزلباشەکان، ئایینی شیعیان پەسەند کرد، تا ئیستا، ئیتر ئایینی شیعیە بووەتە بەشیکى سەرەکیى شوناسی ئێرانییەکان و ئێرانیبوون لە هەندى ڕەهەندەوه، واتە شیعیەبوون و شیعیەبوونیش واتە ئێرانیبوون.

بە شیعیەبوونی ئێرانییەکان، دوو ئاکامی سەلبی بو کورد بە دواى خۆیدا هیناوه. یەكەم ئەوەی چونکە بەشیکى بەرچاو لە کورد، ئایینی شیعیە بە زۆر یان بە حەز و مەیل قبوول کردووه، لە نۆی خودی کورد درز و بۆشایی و جیاوازی و تەنانەت کیشەى شوناسی دروست کردووه و جیا لەمەش، کوردی سوننە و ناشیعیە ئیتر لە بازنەى ئێرانی دەرکراوه. گەرچى لە ڕوولەتدا وا نانویتریت، بەس لە کردار و ئەکتى سیاسى ئەمە سەلماوه و کوردی سوننە وەك بەشیک لە ئەوى دى شوناسى ئێرانی، پێناسە و وەسف دەکریت.

لەبەر ئەوەی بەشى ناشیعیە کورد، واتە ئیزیدی و سوننە لەم کولتوورەدا، بێگانه و نامۆ و بە واتایەکی دیکە، بەشیک لە ئەوى دیکەى شوناسى ئێرانی حیساب و وەسف دەکریت تەنانەت شیاوی لە نیۆبەردن و تەفروتووناکردن و لەم بارەوه دەکریت لە زمانى زەینەب جاریکی دیکە وەبیری بەهینەوه «من وەك ناپاک و ناموسلمان و بێدین ناو دەبن..... سەرجه‌می کەسانی ئەم ماله، گالته‌م پى ده‌کەن، کەس منى خوش ناوێت، جەرگم بپاوه و کەمى نەماوه لە ئازار و غەمدا هیاک بێ، من وەك کچی شەیتان ناو دەبەن، چونکە کوردم و بە من دەلێن یەزیدی، لە حالیکدا من ئیزیدیم، راستە من لە شەیتان دەترسم و کى هەیه لە

شەیتان نەترسیت، بەلام کچە شەیتان نیم، (هەمان، ٢٣٤:١٣٥٤)

کهواته له کولتووری سیاسی ئێرانییه‌کان، کورد وهک به‌شیک له ئه‌وی دی و ته‌نانه‌ت وه‌کوو دوژمن حیساب و وه‌سف ده‌کریت که شیای گالته‌پیکردن و سووکایه‌تیپیکردن و ته‌نانه‌ت له‌نیوبردنیشه. له ئیستاشدا، له کاتی مافخوایی کورد و داواکردنی مافه سه‌ره‌کی و بنه‌ماییه‌کانی، ئه‌م هه‌لویست و بۆچوونه به به‌رفراوانی له لایه‌ن ئه‌م کولتووهره سیاسییه‌وه به‌دی ده‌کریت.

ئه‌نجام:

چیرۆکی زه‌ینه‌بی ئیزیدی له کتیی حاجی بابای ئه‌سفهانیدا، جیا له‌وه‌ی گێڕانه‌وه‌ی ره‌هه‌ندیکی میژووی سیاسی کورد له‌م چه‌ند سه‌ده‌ی دواییدا، چیرۆکی نه‌ته‌وه‌یه‌که که‌وا له‌سه‌ر خاکی و نیشتمانی بابی و باپیرانی، بۆ ماوه‌ی چه‌ندین سه‌د ساڵه، به بیانوو و پاساوی ساخته‌وه پووبه‌روی لیدان و تالانی و کوشتن ده‌یته‌وه و وا دیاره هیشتا‌ش ئه‌م چیرۆکه درێژه‌ی هه‌یه و درێژه‌ی ده‌ییت.

جیا له‌مه‌ش، ئه‌م چیرۆکه، پوونکردنه‌وه‌ی به‌شیک له که‌لتووری سیاسی نه‌ته‌وه و ولاتیکه که به پوواله‌ت، کورد و خاکی کورد، وهک به‌شیکی دانه‌براو و جیا نه‌کراوه‌ی خاکی خۆی و نه‌ته‌وه‌ی خۆی ده‌زانیت، به‌لام له هه‌مان کاتدا و به واتایه‌کی دیکه له ئه‌ساس و بنه‌ره‌ته‌دا، کورد وهک ئه‌وه‌ی دیکه و ته‌نانه‌ت بیگانه و نامۆ سه‌یر ده‌کات و به‌رده‌وام جیا له‌وه‌ی مافی پێشل ده‌کات، له نیوبردن و ته‌فروتووناکردنی له هه‌ندی پووه‌وه به ئاسایی ده‌زانیت و له هه‌ر ده‌رفه‌تیک و به هه‌ر بیانویه‌ک ده‌ست به سه‌رینه‌وه‌ی ده‌کات.

به‌م بۆنه‌وه ئه‌م کولتووهره که‌وا له پوواله‌تدا و به واتایه‌ک له کولتووری گشتیدا، کورد وهک به‌شیک له خۆی ده‌زانیت و وهک به‌شیک له شوناسی خۆی پێناسه ده‌کات، له کولتووری

سیاسیدا و به واتایهک له بواری سیاسی و مهیدانیدا، وهک دوژمن و ئهوی دیکه، سهیری دهکات.

ئەو دەش لەبەر نەکریت کە لە پوانگەیی ئەم بەرھەمەو، درۆ و دەلەسە و خیانەتکردنی بەردەوام
دەرھەق بە کورد دوو تاییبەتمەندیی سەرھەکی کولتووری سیاسی ئەم ولاتەییە کە دەمیکە
جیا لەو خاکی کوردی داگیر کردووە، لە پوڵەتدا، کوردیش وەک بەشیکی لە خۆی پێناسە
دەکات، کەچی ھاوکاتیش خەریکی فێلکردن و خیانەتکردنی بەردەوامە بە کورد.

خال۝ کۆتایی که له م بهرهمه دا درده که ویّت ئه وهیه که کورد له پوانگهی ئه م کولتوره سیاسیی وه ناموسلّمان و بیّانیین و ئهوی تره که ده بیّت له دهرهتی تاییه دا لیّ بدریّت، سووکابه تی یی بکریّت و ته نانه ت له ناویش بیریّت.

لەم پەهەندەوه، ئەم پرسە بۆ کورد، شیاوی رامان و لیكدانهوه و پێداچوونەوهیه و ئەم بەرھەمه، واتە کتیی حاجی بابای ئەسفەهانی دەکریت وەک سەرەتا و دەسپێکی ئەم بابەته گەرم و چارەنووسسازە سەیر بکریت و خۆندنەوهی بۆ بکریت. ئەم توێژینەوهیه دەبێت لەم سۆنگەوه تەماشای بکریت.

سہ رچا وہ کان:

آشتیانی، عباس اقبال(۱۳۲۳) «کتاب حاجی بابا و داستان نخستین محصلین ایرانی در فرنگ
«، بادگار، سال ۱، ش ۵

افشار، ایرج (۱۳۲۷) «مترجم حاجی بابا کیست؟»، جهان نو، ش ۲۲

امامی، کریم (۱۳۵۳) در باب ترجمه و عام فهم و خاص پسند، حاجی بابا، کتاب امروز

جمالزاده، محمد علی (۱۳۶۶) بازهم حاجی بابا، آینده، سال ۱۳، ش ۱.

جمالزاد، محمد علی(۱۳۷۸) برگزیده آثار سید محمد علی جمالزاده، به کوشش علی دهباشی.
تهران

موریه، جیمز(۱۳۵۴) سرگذشت حاجی بابا اصفهانی، ترجمه میرزا حبیب اصفهانی، به کوشش
یوسف رحیم لو، تبریز؛

جوادی، حسن(۱۳۴۵) بحثی درباره سرگذشت حاجی بابای اصفهانی و نویسنده آن جیمز
موریه، وحید، سال ۳، ش ۱۲

جوادی، وحید(۱۳۴۳) جیمز جاستی بین موریه، سرگذشت حاجی بابای اصفهانی، ترجمه
میرزا حبیب اصفهانی، تهران.

موریه، جیمز(۱۳۷۹) سرگذشت حاجی بابای اصفهانی، ترجمه میرزا حبیب اصفهانی،
ویرایش جعفر مدرس صادقی، تهران، مرکز.

مینوی، مجتبی(۱۳۶۷) پانزده گفتار درباره چند تن از رجال ادب اروپا، از اومیرس تا
بردناردشا، گفتار حاجی بابا و موریه، تهران.

مینوی، مجتبی(۱۳۸۳) پانزده گفتار، تهران، توس

ناطق، هما(۱۳۵۳) حاجی موریه و قصه استعمار، تهران، الفبا